

Jackie Kaiser'e...
(Chris, Victoria ve Sara'ya en özel
teşekkürlerimle) – K.M.

Annem ve Babama – C.T.

SEV Yayıncılık Eğitim ve Ticaret A.Ş.
Nuhkuyusu Cad., No. 197 Üsküdar İş Merkezi, Kat 3,
34664 Bağlarbaşı, Üsküdar, İstanbul
Tel.: (0216) 474 23 43 • Sertifika No. 12603

Dilek Ağacı

Metin: © 2016 Kyo Maclear
Resimler: © 2016 Chris Turnham
Orijinal Eser: © 2016 Chronicle Books LLC
Türkçe Çeviri: © 2016 SEV Yayıncılık Eğitim ve Ticaret A.Ş.
Türkçe baskısı Chronicle Books LLC'nin izni ile yayımlanmıştır.

Yazan: Kyo Maclear
Resimleyen: Chris Turnham
Özgün Adı: The Wish Tree
Çeviren: Oğuzhan Aydın
Yayın Yönetmeni: S. Baha Sönmez
Editör: Burcu Ünsal Çeküç
Baskıya Hazırlayan: Gonca Gündoğdu

Birinci Baskı: Ocak 2017
ISBN: 978-605-9781-48-0

Tüm hakları saklıdır.

Baskı: Elit Ofset Matbaacılık Ambalaj San. ve Tic. A.Ş.
İkitelli Organize Sanayi Bölgesi, İpkas Sanayi Sitesi,
B Blok, Sokak No. 5-6, 34306 Başakşehir, İstanbul
Tel.: (0212) 549 88 60 • Sertifika No. 15756

Bandrol uygulamasına ilişkin usul ve esaslar hakkındaki yönetmeliğin
5. maddesinin ikinci fıkrası çerçevesinde bandrol taşıması zorunlu değildir.

DİLEK AĞACI

YAZAN Kyo Maclear RESİMLEYEN Chris Turnham
ÇEVİREN Oğuzhan Aydın

A winter scene with a boy on a hill, a snowman, and a cabin. The boy is wearing a blue cap and a striped scarf, standing on a snow-covered hill with a stack of logs. In the foreground, a boy in a blue coat and a girl in a brown coat are building a snowman. The snowman has a red scarf and a carrot nose. To the right, a log cabin with a window is visible, and a boy is looking out from the window. A red bag with a smiley face is on the ground near a stack of logs.

Umut bir dilek ağacı
bulmak istiyordu.

“Dilek ağacı diye bir şey yok,”
dedi ağabeyi.

“Dilek ağacı diye bir şey yok,”
dedi ablası.

Umut ise, “Sen ne dersin, Karkış?”
diye sordu.

Karkış'a göre dilek ağacı diye bir şey
mutlaka olmalıydı.

Böylece ertesi sabah Umut
ile Karkış yola koyuldular.

“Yanına bir harita al,”
dedi ağabeyi.

Ama Umut ile Karkış ormanın
derinliklerine doğru yola
çıkışlardı bile.

“Pusulayı da unutma,”
dedi ablası.

“La-di-da-di-da-daaaa,” diye
şarkı söyledi Umut.

“Vhuuuşşşş,” diye eşlik etti Karkış.

Önlerinde koca bir gün vardı.

Bir dilek ağacı bulabilecekleri
koca bir gün...

Adım adım tırmandılar
bir tepenin zirvesine.

Gıdım gıdım kaydılar aşağıya,
karla kaplı bir çayırın üstüne.

Umut nereye gitse Karkış onu takip etti.
Karkış nereye gitse Umut onu takip etti.

Umut ile Karkış dilek ağacını göremediler.

Ama bir . . .

. . . sincap gördüler.
Sincap, fındıkları evine nasıl
götüreceğini düşünüyordu kara kara.

Sıkı tutun.

"La-di-da-di-da-di-daaaa," diye şarkı söyledi Umut.

"Vhuuuuşşşşş,"
diye eşlik etti Karkış.

Hoşça kal, Sincap.